

INTENCJE MSZALNE

25.IV Poniedziałek	17 ⁰⁰	
26.IV Wtorek	17 ⁰⁰	Z prośbą o potrzebne łaski, światło Ducha Św. i szczęśliwe zdanie matury dla Zuzanny
27.IV Środa	12 ⁰⁰	MSZA POGRZEBOWA: W int. Ś.P. Krzysztofa STELMASIAKA
	17 ⁰⁰	O nawrócenie Rosji, pokój na Ukrainie, Polsce i na świecie, Za kuszonych myślami samobójczymi, w int. Ojczyzny, za chorych z naszej parafii. O ustanie pandemii, w int. osób sprzątających nasz kościół i ich rodzin, w int. kobiet kuszonych myślami o aborcji, W int. Ś.P. Stanisława KALMUSA w 8 rocz. śm.
28.IV Czwartek	17 ⁰⁰	
29.IV Piątek	15 ⁰⁰	ZBIOROWA
	17 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Tadeusza CZUPRYŃSKIEGO w 17 rocz. śm., rodziców CZUPRYŃSKICH i JAKUBOWSKICH, Anny i Andrzeja SZCZEPANKÓW, c.r. CZUPRYŃSKICH i JAKUBOWSKICH
30.IV Sobota	12 ⁰⁰	MSZA POGRZEBOWA: W int. Ś.P. Tadeusza TOKAJA
	17 ⁰⁰	W int. Ś.P. c.r. KOWALSKICH i PAŃCZAKÓW
	18 ⁰⁰	

3 NIEDZIELA WIELKANOCNA - 1 MAJA 2022

8 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Stanisława, Józefy i Henryka BOROWIECKICH, Marianny i Piotra RYBICKICH
9 ³⁰	W int. Ś.P. + Marii CHMIELECKIEJ, rodziców Janiny i Antoniego (Chrzest: Róża Rybicka)
11 ³⁰	ZA PARAFIAN
16 ⁰⁰	W int. Nataszy z okazji rocz. Chrztu
18 ⁰⁰	W int. Ś.P. + Marianny i Wiktora BRZESZCZAKÓW

„Nie zazna ludzkość spokoju dopokąd się nie zwróci do źródła miłosierdzia mojego!”

(Dz 699)

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafialna

Par. św. Franciszka, ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel. 227270595;
parafia.prazmow.pl; Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

NIEDZIELA MIŁOSIĘDZIA 24 kwietnia 468'22

LITURGIA SŁÓWA

Czytanie I: Dz 5, 12-16 * Ps 118 * Czytanie II: Ap 1,9-11a.12-13.17-19

Ewangelia: J 20, 19-31

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: „Pokój wam!” A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”. Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: „Widzieliśmy Pana!” Ale on rzekł do nich: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej do boku Jego, nie uwierzę”. A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: „Pokój wam!” Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym”. Tomasz mu odpowiedział: „Pan mój i Bóg mój!” Powiedział mu Jezus: „Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś; błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.” I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc mieli życie w imię Jego.

Oto słowo Pańskie.

MĄDROŚĆ KRZYŻA

Obachody świąt Zmartwychwstania rozpoczęliśmy w noc wielkosobotnią od poświęcenia ognia. Do kościoła został wniesiony zapalony Paschał – symbol Chrystusa Zmartwychwstałego. I wówczas z zapalonymi świecami słuchaliśmy Exultetu - wielkiego śpiewu radości: „Weselcie się już, zastępy Aniołów w niebie!

Weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobyty blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu". To właśnie w blasku świecy paschalnej,

w promieniach Zmartwychwstałego możemy spojrzeć na Krzyż, który staje się nie tylko znakiem cierpienia ale sztandarem ostatecznego zwycięstwa nad wrogiem. Ktoś porównał nasze życie do tkania kilimu, który w doczesności oglądamy z lewej strony. Widzimy różne supły i dziwne wiązania, nieregularne kolorowe plamy. Nie można z tego ułożyć żadnego logicznego wzoru. Dopiero w wieczności Pan Bóg ukaże nam prawą stronę kilimu życia i ostateczny sens wydarzeń, które z perspektywy doczesności

wydawały się niezrozumiałe czy wręcz absurdalne. Czyż nie tak było z apostołami, którzy w Wielki Piątek, patrząc na rany swego Pana, Jego cierpienie i haniebną śmierć czuli się rozbici, zagubieni i zrozpaczeni? Widzieli doczesną stronę kilimu męki i śmierci Zbawiciela. „Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania” (1Kor 15,19) – mówi św. Paweł.

Dopiero po zmartwychwstaniu Chrystusa została im objawiona prawa strona kilimu męki i śmierci. Te same rany, które w Wielki Piątek były powodem totalnej klęski i załamania, teraz są dla uczniów Pana znakiem rozpoznawczym ostatecznego triumfu. Na naszych oczach, na oczach całego świata toczy się straszna wojna, która swym bestialstwem cofa Rosję w ciemne wieki barbarzyńskich najazdów. Dlaczego tyle

zła? Dlaczego tyle kłamstwa? Dlaczego tyle niezawinionego cierpienia? Dlaczego tyle przedwczesnych śmierci? Tysiące krzyży na mogiłach niewinnych ofiar wyrosło na ziemi ukraińskiej. Gdy Zachodnia Europa usuwała przez ostatnie lata krzyże z przestrzeni publicznej, by nie ranić uczuć ateistów i innowierców, chrześcijanie stawiają wciąż nowe na miejscach znaczonej cierpieniem i śmiercią. Bo dla nas krzyż jest jedynym kluczem do zrozumienia tajemnicy cierpienia, jedyną odpowiedzią na pytania bez

odpowiedzi. Dzisiaj Niedziela Miłosierdzia – dzień nadziei wbrew nadziei, dzień życia, które zmienia się ale się nie kończy. Dzień, w którym Jezus pokazuje nam na swym Ciele, jak Tomaszowi, zapis bolesnej Męki. Mówi: „Dotknij moich ran! Nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!” Być wierzącym, to być wiernym w cierpieniu i ufać Panu w każdej sytuacji. x. Proboszcz

W głębokiej ciszy, przy Twoim miłosiernym Sercu, w tych rekolekcjach dojrzewa ma dusza. W czystych promieniach Twojej miłości zmieniła dusza moja swą cierpkość i stała się owocem słodkim i dojrzałym; teraz mogę być całkowicie pożyteczna Kościołowi przez osobistą świętość, która drgnie życiem w całym Kościele, gdyż wszyscy stanowimy jeden organizm w Jezusie; dlatego wysilam się, aby ziemia serca mojego rodziła owoce dobre, choć może nigdy oko ludzkie ich nie dostrzeże, jednak przyjdzie

dzień, że się pokaże, że tym owocem karmiło się i karmić się będzie wiele dusz.

O Miłości wiekuista, która we mnie rozpalasz życie nowe, życie miłości i miłosierdzia, wspieraj mnie swą łaską, abym godnie odpowiedziała wezwaniu Twemu, by się dopełniło to w duszach przeze mnie, coś sam zamierzył.

Boże mój, widzę blask zorzy wiekuistych. Cała dusza moja rwie się do Ciebie, Panie, już nic mnie nie zatrzymuje i nie wiąże z ziemią. Dopomóż mi, Panie, abym resztę dni moich zniosła cierpliwie. Ofiara mojej miłości płonie bez przerwy przed majestatem, ale tak cichutko, że ją tylko Twoje, Boże, oko widzi, żadne inne dostrzec jej nie jest zdolne.

O Panie mój, choć tak wiele rzeczy mnie zajmuje, choć dzieło to mi na sercu leży, choć pragnę triumfu Kościoła, choć pragnę zbawienia dusz, choć dotykają mnie wszystkie prześladowania Twoich wiernych, choć boli mnie każdy upadek dusz - jednak ponad to wszystko mam w duszy głęboki spokój, gdzie ani triumf, ani pragnienia, ani przeciwności zachwiać mi go nie są w stanie, boś Ty mi jest ponad wszystkie dopuszczenia, Panie i Boże mój.

NIE ODRZUCAJCIE CHRYSZTUSA

Chrystus zmartwychwstał, aby człowiek znalazł autentyczne znaczenie istnienia, aby człowiek żył pełnią własnego życia; aby człowiek żył z Boga i w Bogu. Chrystus zmartwychwstał On jest kamieniem węgielnym. Już raz próbowano odrzucić Go i pokonać, ze strażą i opieczętowanym kamieniem grobowym. Ale kamień ten został odwalony. Chrystus zmartwychwstał. Nie odrzucajcie Go wy; którzy budujecie ludzki świat. Nie odrzucajcie Go wy, którzy w jakikolwiek sposób w jakiegokolwiek dziedzinie budujecie świat dzisiejszy i jutrzejszy. Którzy budujecie świat kultury i cywilizacji; świat ekonomii i polityki; świat nauki i informacji. Którzy budujecie świat pokoju.. lub wojny? Którzy budujecie świat ładu... lub terroru? Nie odrzucajcie Chrystusa. On jest kamieniem węgielnym.

(św. Jan Paweł II, 6.04.1980)